

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΑΥΓΗ

ΣΥΝΕΚΕΙΑ έτης 1ης σελίδων
βοδαν από τή γής τά νυχτικά
τους μεταξεντούντα, τό χώμα
νοτερό, πηγανό, έκανε σκοπό^τ
τό βάσισμα στό βαθύσυλο κα-
ρόρδινα. Οι θημωνές του σα-
ιουν διάδιναν περίγυα βαριά
μυριάζαντα τή ζωή μέσα μου
και τινάγνανταν καί νυ-
χάκι. Ανασάνινα τή μυρωμένη
άντασσα τής έρχονται κι' απλού-
σαντος για την παλαιή, φώνα
κι' μας. Ένας έρχεται για μάς,
ενδυαρίστηκε μας. Περίμενε και
έλιγε έμεροδεύσμε. Μάν πέ-
ρασθωπός γινόμουν. "Ενοιωσα
φερόναμα τή ζωή μέσα μου
και τινάγνανταν είδα τά έγκρισια.
—Μπήσανταν πάλι, λέσ, για
πρωτή φορά, τά δινούντα τά μά-
τια. Τί έπειτα, τί γιρέως τό πε-
ρισσότερο. Τί καθώς και βα-
σινίζουνταν, τί οικούσανταν;
Πήρασαν την πάλια χειρό^τ τού
τράπου, που κραστέδων τό δρό-
μο, γιράσανταν κι είδα πάσω μου.
"Ολορρόποτος" ή κάπιτος διπλο-
ύταν οι πλάθισμένοι, όπις τό^τ
λορρεψέρα τού Χελωνάτα, που
σήμερα νά φαινεται κομμάτι απί-
το τό δίνοια τά πιο ριζόδυνα τής
Ζάκυνθου. Μικρό πλεύσμενο,
μνιώνεται τή πανί, έμοιαζε
λευκή πεταλούδα δρόβολημέ-
νη στό βάσανο κρύσταλλο. Τό^τ
ψυχικό μάλαφοντας μου δινέβεσ-
σαν τά χειλή στήχους, που στά καλά
χρώνα μου άρεσε...
Μουρμουρίστε η θειά—Χρή-

παίρνει δάνειος και γεμίζει τή
αύλη.
—Με ειδεί διπάριμπα—Χρήστος
στήν έμπατη, θακωσε τήν άντη-
λιδ μέ διηνά παλαμή, και σαν
καλογιώρισε, μέ δέχτηκε
κουνάντας τό κεφάλι.
—Οι θημωνές την παλαιή, φώνα
ξε. Καλός τον κόρη Γραμματι-
κό μας. Ένας έρχεται για μάς,
ενδυαρίστηκε μας. Περίμενε και
έλιγε έμεροδεύσμε. Μάν πέ-
ρασθωπός, σαν λέων, δέν έναν
δώμα, δέν έρανταν μάς ήρθε...
Μουρμουρίστε η θειά—Χρή-

"Έκ μέρους του συγγρα-
φέως της Άνγης της Κ. Γε-
ράσιμου Μακρύνημα πα-
ρακάλησην περιστέριο
πάντοια τη κάτια τη κά-
τια.
—Η Επειδή ή ήπειρεσις του
έργου άπαρετεται εις πρέ-
σπατον οχεικώς παρελ-
θεν, τοποθετεται μέσα
σε γνωστον πλασιον και
άπειστον παρωσια-
δουν μεγιστην άπηπφε-
νισιαν, διευκρινίζεται στή
πρόσωπο και πεισδόιο
είναι απολύτως φαντα-
στικα.

—Οι κατασκηνώντας με φιλοσο-
φική διάσημη τή μορφολατρία
του στήγουν θέριστα κι' ένα, πάνω
δέν έχει σημάσια θέριστα κι' έκει-
νο τό λιμάνι κι' σκάμα περιστέ-
ρη τό αιδάκι που άφνει τό^τ
σκαριόν σου πάσω, ασφούν
στην ιπποτά τη πόλη της φρένει.
—Άς τη βάρκα στό κύμα δην
θέλει νά τρέχει
ας δρίζει τό δέρι την πανί.
—Η ζωή μια δροσιά είναι, ζεν
κύμα, δέν τη φέρει
δην θέλει τή δέρι, την πανί.
—Ιτ' άρει.

Καί σκαλουθώντας με φιλοσο-
φική διάσημη τή μορφολατρία
του στήγουν θέριστα κι' ένα, πάνω
δέν έχει σημάσια θέριστα κι' έκει-
νο τό λιμάνι κι' σκάμα περιστέ-
ρη τό αιδάκι που άφνει τό^τ
σκαριόν σου πάσω, ασφούν
στην ιπποτά τη πόλη της φρένει.
—Διέφενταν οι ίδεις μου,
μά δυσκολόπτωστος πά και στον
εαυτό μου εβδηλίκηα φανάρι νά
στεριώναν μέσα μου.
—Πρόρου, Πρόρου, Πρόρου,
δικούσα μακριά μαστούς που-
λινά. Στάθμικα, κύπατα γύ-
ρω μου νά καταποτούσα. Βρί-
σκούσαν κι' δλας καταγάννα-
τα τό λευκό του μετάποτο.
—Βλέποντας φαναριών σόλα
έδω γύρω. Καί τό νοικοκυριό^τ
πλύσιο ένασταθήηκε, είπα έγω
ώστε νά διασκέδαση τή κατά-
σταση.
—Κέμει κι' άλιως, κάμει κι'
άλιως... "Αν είχα και λιγή^τ
θειότεια από τό γύρο μου θά
διεβεγχαντι τή θάματα ήκανα,
αλλά.
—Προη—προη, τόν στόμασε
τή θειά Χρήστανα, κραζόντας
θυμωμένα και σκορπίζοντας
νευρικά τόν κεχριμπάρεντο
ποικιλόχρωμα χαρέμαν τους,
έτρωγαν, έρκαναν λαμέραγα.
Βαθειά από τίς σταφίδες έφτα-
σει οι θημωνές της φραγκόκοτες,
σκούζοντας σαν δ' Βασιλής νά
διαμαζίσει τή φασαριώντας του.
—Αμέτρητα κεφάλια τά πουλε-
ρικά, φερόποδύσαν γύρω της.
Δυο μεγαλόπτεροι πετενίοι, δέ-
σιοι δευτόπτεροι και φροντιστές
στό ποικιλόχρωμα χαρέμαν τους,
έτρωγαν, έρκαναν λαμέραγα.
Βαθειά από τίς σταφίδες έφτα-
σει οι θημωνές της φραγκόκοτες,
σκούζοντας σαν δ' Βασιλής νά
διαμαζίσει τή φασαριώντας του.
—Ανέμεσα στά πουλερικά δυο
γουρούπολα μοιχτίζαν πουν πα-
ντόντες δρινεις, τέλια έρπαζαν
τό σπόρο κάτω από τό μου
σύσδα τους. Κι' δύο σκύλους, και
κέντος δέν έλειπε από τό πρω-
τόρο δώ—έκει, κοκκάλιζε κάτο-
θυνταν από ζήλεια και τό-
στινα από ζηνούτα.
—Δεν θά φύγεις πριν πιούσε
τόν καφέ. "Υπομονή λίγο και
επιτερρέουμες από δώ. Προτένει
εύκόλα και νά διεβεγχαντι.
—Ογάνως, βλέπεις, ή ζωή
αγκάρεις έκαμα κι' έγω α-
σκετάς. Εύτοχημα που θέλεις
η ζηνούτα μας.
—Κεντήθηκε δη μάρπατα—Χρή-
στος.
(Συνεχίζεται)

—Η έμπατη, πλατειά στρατο-
νόδα, χώριες από τό δημέτη μέ-
τα καλούπτει ψηφάντη και
κατανούσε πά στά άλιν, που ήταν
και αδήλη τόν πετιού. Πέτη από τό^τ
γρέα και κάτω από τό λεύκα
φουντάει τη φριστόπατά στό κέρ-
νοντας την πορεία της φρέσκιας.
—Δεν θέλεις στά άλινούς.
—Ανέμεσα στά πουλερικά δυο
γουρούπολα μοιχτίζαν πουν πα-
ντόντες δρινεις, τέλια έρπαζαν
τό σπόρο κάτω από τό μου
σύσδα τους. Κι' δύο σκύλους, και
κέντος δέν έλειπε από τό πρω-
τόρο δώ—έκει, κοκκάλιζε κάτο-
θυνταν από ζήλεια και τό-
στινα από ζηνούτα.
—Δεν θά φύγεις πριν πιούσε
τόν καφέ. "Υπομονή λίγο και
επιτερρέουμες από δώ. Προτένει
εύκόλα και νά διεβεγχαντι.
—Ογάνως, βλέπεις, ή ζωή
αγκάρεις έκαμα κι' έγω α-
σκετάς. Εύτοχημα που θέλεις
η ζηνούτα μας.
—Κεντήθηκε δη μάρπατα—Χρή-
στος.
(Συνεχίζεται)

Πατά
Καμπαρντίνες
Σακκάκια
Πανταλόνια
Ζακέττες
Κοστούμακια
Πατρινά πλεκτά
Κομψό και πολιτισμένο
ντύσιμο
KORINTHOY 285 (Κάτωθι: «Εσπέρου»)

Τά ώραιότερα δώρα για τόν έαυτόν σας.
Γιά τούς δικούς σας.
ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΟΔΑΣ
ΤΣΑΒΑΛΛΑ - ΔΡΥΜΩΝΑ
Τσάντες — Γάντια — Κάλτσες
Μπλούζες — Ζακέττες — Εσώρρουχα.
— ΚΑΙ ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ
Πατά — Μοντγκόμερο — Φορέματα.
ΣΤΟΥ
ΤΣΑΒΑΛΛΑ - ΔΡΥΜΩΝΑ